

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 665/2014
10.07.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету против окривљеног С.Б., због кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката В.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу К 37/12 од 26.09.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 6285/13 од 16.12.2013. године, у седници већа одржаној 10.07.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Б., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу К 37/12 од 26.09.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 6285/13 од 16.12.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу К 37/12 од 26.09.2013. године, окривљени С.Б., оглашен је кривим због извршеног кривичног дела убиство из члана 113. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 13 година и 6 месеци и због извршеног кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 14 година, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 20.03.2012. године па надаље.

Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предметног пиштоља, као у изреци првостепене пресуде, те је обавезан да суду плати трошкове кривичног поступка о чему ће бити одлучено посебним решењем као и да плати 15.000,00 динара на име судског паушала, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, док су оштећене Д.Д. и М.Д., упућене на парницу ради остварења имовинско-правног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 6285/13 од 16.12.2013. године, одбијена је, као неоснована жалба браниоца окривљеног С.Б. и потврђена пресуда Вишег суда у Пожаревцу К 37/12 од 26.09.2013. године.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 483. ст.1. и 3. ЗКП, бранилац окривљеног С.Б., адвокат В.Ј., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде Закона из члана 438. став 1. тачка 8. ЗКП-а, те из члана 438. став 1. тачка 11. и члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, све у вези са чланом 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде, у погледу правне квалификације везано за кривично дело убиство из члана 113. КЗ и да окривљеног ослободи од оптужбе у погледу кривичног дела из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак и одлуку.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву браниоца окривљеног, уз примену члана 604. ЗКП („Сл. гласник РС“, број 72/2011), нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Неосновано се у захтеву браниоца окривљеног С.Б. правноснажне пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8. ЗКП, наводима да првостепеном пресудом, у ставу 2. изреке, није потпуно решен предмет оптужбе. Наиме, одбрана стоји на становишту да је ова битна повреда одредаба кривичног поступка учињена од стране првостепеног суда када су из изреке првостепене пресуде изостављени наводи означени у тачки 2. диспозитива оптужнице и то: „...на тај начин што је налазећи се у бекству по извршеном кривичном делу убиство описано под ставом 1. ове изреке, најпре крећући се својим возилом марке ... из села Манастирице, Општина Петровац, у правцу Кучева, а затим у наредном периоду мењајући превозна средства ради промена места боравка и кријући се на подручју Општина Мајданпек и села Мосан, Општина Доњи Милановац, а потом дана 20.03.2012. године у насељу Петровац, све време уз себе носио предметно оружје и муницију, да би по интервенцији МУП-а ПУ Пожаревац, при предузетој потери за окривљеним, исти био уочен и лишен слободе у Петровцу, када је од њега уз потврду одузето предметно оружје и муниција“.

Међутим, како је првостепени суд изостављањем дела навода из тачке 2. диспозитива оптужнице јавног тужиоца само избегао понављање описаних околности и чињеница у ставу 2. изреке првостепене пресуде, те је суштински из овог дела изостављен једино опис превозног средства и места где се кретао које је окривљени у наведеном периоду користио, Врховни касациони суд налази да у редовном кривичном поступку нису учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8. ЗКП, на које се неосновано указује у захтеву. Осим тога, на ову повреду је одбрана неосновано указивала у жалбеном поступку, о чему је апелациони суд већ дао разлоге у својој пресуди, које разлоге овај суд прихвата, те, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на исте упућује.

Захтевом се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, која чланом 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, није

предвиђена као разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца. Међутим, ова повреда се образлаже на начин који указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, што је дозвољени законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости и то наводима да између кривичног дела убиство из члана 113. КЗ и кривичног дела из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, не може постојати стицај с обзиром да чињенично стање, како је то описано у ставу 2. изреке првостепене пресуде, те да исто у ствари представља понашање учиниоца после извршеног кривичног дела убиство из члана 113. КЗ, док се налазио у бекству због његовог извршења, а оружје које је носио са собом је само средство којим је извршио кривично дело убиство из члана 113. КЗ. Одбрана сматра да се у конкретном случају ради о тзв. привидном реалном стицају када учинилац са две или више радњи оствари обележја више кривичних дела, али се због јединства радњи и осталих субјективних околности узима да постоји само једно кривично дело.

Врховни касациони суд и ове наводе из захтева оцењује као неосноване, а како је иста повреда неосновано истицана у жалби браниоца окривљеног и о истој апелациони суд већ дао разлоге, исте разлоге прихвата и овај суд и на њих упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Бранилац окривљеног у предметном захтеву указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП, детаљним приказом истих, а наводима: да првостепени суд појединачно изведене доказе није на правилан начин ценио нити је исте довео у међусобну логичну везу; да је првостепени суд одбио да изведе друго вештачење, поред већ извршеног вештачења од стране специјалне затворске болнице у Београду; да су искази сведока С.З., И.Б., Љ.Ж. и И.Ч., погрешно оцењени; да је суд погрешно као олакшавајућу околност – везано за став 2. изреке првостепене пресуде, ценио признање окривљеног а да таквог признања није било,.... се побија правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања, у смислу одредбе члана 440. ЗКП.

Како повреде одредабе члана 438. став 1. тачка 11. и одредбе члана 440. ЗКП, нису предвиђене као разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, о овим наводима Врховни касациони суд није одлучивао.

Из изнетих разлога, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 491. став 1. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.**

**Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.**